

سراب تجزیه

■ در یک سال گذشته درگیری‌های خونین قبیله‌ای در داخل سودان جنوبی به وقوع پیوست که باعث کشته شدن هزاران نفر شد. همچنین درگیری‌هایی هم میان سودان و سودان جنوبی رخ داد. دلیل ایجاد این درگیری‌ها این بود که پیش از استقلال سودان جنوبی مرزهای دو کشور تعیین نشدند و مرزها در مناطق نفت‌خیز و مورد اختلاف دو کشور واقع شده‌اند. نکته نگران‌کننده این است که این مساله که دلیل اصلی آغاز درگیری‌ها شد، ممکن است سال‌های سال ادامه داشته باشد و خسارات فراوانی را برای دو کشور ایجاد کند. نکته قابل اشاره دیگر این است که در سال گذشته دولت سودان جنوبی در ایجاد زیرساخت‌های سیاسی و اقتصادی نیز نتوانست موفقیت چشمگیری داشته باشد. این کشور ۹میلیونی نیز به نهادهای قدرتمند سیاسی و قضایی و مقننه دارد اما هم‌اکنون در پایتخت این کشور نهادهای به ابتدایی‌ترین شکل ممکن شکل گرفته و توان پاسخگویی به نیازهای مردم را ندارد. علاوه بر این تنها حزب سیاسی این کشور از بقایای «جنبش آزادی‌بخش سودان» است در حالی که در شرایط عادی این کشور به جای نظام تک‌حزبی باید دارای احزاب مختلفی باشد که هر یک گروه یا قبیله‌ای را نمایندگی کنند. در بخش اقتصادی هم مشکلات فراوانی در این کشور تازه استقلال‌یافته وجود دارد. بخش عمده درآمدهای سودان جنوبی از طریق صادرات نفت است اما چون این کشور به دریا دسترسی ندارد، برای صدور نفت نیازمند بندرهای سودان در دریای سرخ است. به دلیل اختلافات عمیق میان دو سودان، از بهمن‌ماه سال ۹۰ تاکنون این صادرات قطع شده و مشکلات بزرگی را در راه سازندگی و ایجاد زیرساخت‌های جدید در این کشور به وجود آورده است. سال گذشته ۵۳ کشور عضو اتحادیه آفریقا شاهد حضور کشور جدیدی در کنار خود بودند که در اصل براساس خواست فرامنطقه‌ای ایجاد شده بود. در واقع می‌توان گفت که دو دلیل عمده در تشکیل کشور سودان جنوبی موثر بوده است. یکی از این دلایل مخالفت و تضاد دیرینه جنوب سودان با مجموعه عربی-اسلامی در شمال سودان بود و دیگری تبلیغات وسیع و حمایت‌های خارجی بود که شاید قدمتی حدود ۹۰ سال داشته باشد. علاوه بر این در سال ۲۰۰۵ تا ۲۰۰۵ منطقه «دریاچه‌های بزرگ» در جنوب سودان جنوبی شاهد جنگ‌های بسیاری بود. اهمیت این منطقه به دلیل وجود معادن بزرگ طلا و الماس و بحث استراتژیک است. همسایگی سودان جنوبی با این منطقه هم نیز در استقلال این کشور تاثیرگذار بوده است. در واقع سودان جنوبی نقش حایل میان آفریقای شمالی بیشتر اسلامی و جنوب این قاره را ایفا می‌کند و وجود این کشور منافع استراتژیک کشورهای غربی را در این منطقه به خوبی تامین خواهد کرد.

یک سال از زمانی که سودان به دو کشور تقسیم شد، می‌گذرد. مناقشه سیاسی میان شمال و جنوب که طی سال‌ها به صورت یک جنگ داخلی خونین نمود داشت بالاخره در سال ۲۰۰۵ و با آن «پیمان صلح فراگیر» پایان یافت و با برگزاری referendum که سال پیش برگزار شد، مردم جنوب تصمیم به استقلال کامل از خارطوم گرفتند. ژنرال «محمد عمرالبشیر» رئیس‌جمهوری سودان نیز نه‌تنها اعلام کرد که نتیجه این همه‌پرسی را به رسمیت می‌شناسد بلکه در کمال شگفتی نخستین کسی بود که اولین گام این کشور جدید به سوی استقلال را تبریک گفت و برقراری روابط دیپلماتیک با سودان جنوبی را اعلام کرد. اما انتظارات بالا از استقلال سودان جنوبی تنها برای مدتی کوتاه بر مناقشات عمیق این کشور شروپش گذاشت. مردم جنوب امیدداشتند که، رهایی از حاکمان خارطوم، شرایط بهتر زندگی، جاده‌های امن‌تر، شغل قانونمند و دموکراسی برای آنان به ارمغان آورد. اما این واقعیت که نه در شمال و نه در جنوب سودان تا به امروز تقریبا هیچ نکته امیدوارکننده‌ای دیده نمی‌شود، تنها یکی از انبوه مسائلی است که از زمان تجزیه این کشور بیش از پیش خود را نشان می‌دهد.

مشکلات اصلی چند ماه پس از استقلال سودان جنوبی نمود پیدا کرد که از جمله مهم‌ترین آنها می‌توان از مشکلات مرزی، وضعیت جنوبی‌های مقیم شمال، تقسیم درآمد‌های نفتی، چگونگی اجرای قراردادهای مربوط به آب تیل و تدوین قانونی برای استفاده قبایل از منابع واقع در دو سوی مرز یاد کرد. سودان از مدیریتی کارآمد در مرزهای جنوبی خود محروم است. اختلاف‌ها بر سر مناطق نفت‌خیز آبیّه و هگلیگ در ماه‌های گذشته بارها به عملیات خشونت‌باری منجر شده است که نه‌تنها ارتش دو کشور بلکه شبه‌نظامیان مسلح قبایل مختلف نیز در آن شرکت داشتند. در یکی از بندهای پیمان صلح فراگیر برای این مناطق برگزاری همه‌پرسی در نظر گرفته شده است و بر مبنای آن مردم می‌توانند خود تصمیم بگیرند که به کدام‌یک از دو کشور تعلق دارند اما این بند هرگز به اجرا درنیمده است. به همین دلیل آن معبود گفت‌وگوهای صلح نیز بر پایه و اساس محکمی شکل نگرفته است. پس از به وجود آمدن این نبردگاه جدید که حاصل استقلال سودان جنوبی بود، کانون‌های مناقشه همیشگی و قدیمی سودان کمتر مورد توجه قرار گرفت. ارتش سودان مانند همیشه و به طور مرتب در دارفور عملیات نظامی انجام می‌دهد و مناقشات قدیمی و خونبار مناطق کوهستانی نوباواقع در کوردوفان جنوبی ابعادی گسترده به خود گرفته است. در استان موسوم به نیل ابل واقع در شرق کشور نیز از دیرباز رزمزמה‌های استقلال شنیده می‌شد و حال این رزمزמה‌ها تبدیل به فرایم می‌شود. دکتر «الفرد سبیت لوکوجی» استاد دانشگاه جوبا عقیده دارد: «گر دولت البشیر نتواند از تبدیل شدن استقلال سودان جنوبی به یک مساله پرهزینه جلوگیری کند، آنگاه استقلال خواهی مانند یک بیماری واگیردار به سراسر کشور سرایت خواهد کرد.» امروز نیز ندای استقلال خواهی از گوشه و کنار سودان شنیده می‌شود و این کشور در این صورت در معرض خطر فروپاشی قرار خواهد گرفت. گذشته از همه این سبایل کاملا مشخص است که سودان توانایی

جهان

عکس: Getty images

مشکلات سودان یک سال پس از تجزیه ادامه دارد

در انتظار توفان

ترجمه: محمدعلی فیروز آبادی

حل مناقشات قومی و قبیله‌ای را هم ندارد. اما مشکل مناطق مختلف در شمال سودان همان نابرابری وحشتناک میان مرکز سیاسی یعنی خارطوم با مناطق روستایی است؛ همان مناطقی که بازتاب کامل فقر در سودان به شمار می‌روند. دولت سودان از سال‌ها پیش سیاستی تحت‌سیطره یک اقتصاد خوشاوندسالار را پیش می‌برد؛ سیاستی که بر مبنای آن مبالغ کلانی از بودجه شرکت داشتند. در یکی از بندهای پیمان صلح فراگیر برای این مناطق برگزاری همه‌پرسی در نظر گرفته شده است و بر مبنای آن مردم می‌توانند خود تصمیم بگیرند که به کدام‌یک از دو کشور تعلق دارند اما این بند هرگز به اجرا درنیمده است. به همین دلیل آن معبود گفت‌وگوهای صلح نیز بر پایه و اساس محکمی شکل نگرفته است. پس از به وجود آمدن این نبردگاه جدید که حاصل استقلال سودان جنوبی بود، کانون‌های مناقشه همیشگی و قدیمی سودان کمتر مورد توجه قرار گرفت. ارتش سودان مانند همیشه و به طور مرتب در دارفور عملیات نظامی انجام می‌دهد و مناقشات قدیمی و خونبار مناطق کوهستانی نوباواقع در کوردوفان جنوبی ابعادی گسترده به خود گرفته است. در استان موسوم به نیل ابل واقع در شرق کشور نیز از دیرباز رزمزמה‌های استقلال شنیده می‌شد و حال این رزمزמה‌ها تبدیل به فرایم می‌شود. دکتر «الفرد سبیت لوکوجی» استاد دانشگاه جوبا عقیده دارد: «گر دولت البشیر نتواند از تبدیل شدن استقلال سودان جنوبی به یک مساله پرهزینه جلوگیری کند، آنگاه استقلال خواهی مانند یک بیماری واگیردار به سراسر کشور سرایت خواهد کرد.» امروز نیز ندای استقلال خواهی از گوشه و کنار سودان شنیده می‌شود و این کشور در این صورت در معرض خطر فروپاشی قرار خواهد گرفت. گذشته از همه این سبایل کاملا مشخص است که سودان توانایی

دارد. در یک‌سو دولتی وجود دارد که تا به امروز در ابتدایی‌ترین گام‌ها برای تشکیل یک ملت با شکست روبه‌رو شده و به احتمال زیاد تن به یک دیکتاتوری تک‌حزبی خواهد داد و در سوی دیگر شاهد کشوری هستیم که اقتصادی راكد دارد و تنها در فکر سرکوب حرکتهای اعتراضی است. با توجه به چنین دورنمایی آینده سیاسی سودان همچنان در هاله‌ای از ابهام قرار می‌گیرد. از سوی دیگر هنوز هم بسیاری از کارشناسان مشکل اصلی سودان را وجود شخص پرزیدنت عمرالبشیر می‌دانند. ظاهرا حکومت ۲۴ساله این مرد بر این کشور پایانی ندارد. شیوه کشورداری البشیر هم به مانند ادبیات وی شیوهی‌ای کهنه و روستایی است. او همواره با ادبیاتی سخیف مخالفتش را به باد تمسخر می‌گیرد و از زندانی کردن نزدیک‌ترین یارانش نیز ابایی ندارد. جنگی که البشیر به راه انداخت به قیمت از دست‌رفتن جان صدها هزار انسان تمام شد. اما حاکم سودان هنوز هم از حمایت دوستش در اتحادیه عرب و پشتیبانی ۵۴عضو اتحادیه آفریقا برخوردار است. این حمایت‌ها به گونه‌ای است که حتی محل برگزاری اجلاس سران جامعه کشورهای آفریقایی را به باد تمسخر البشیر از پایتخت مالابی به پایتخت اتیوپی منتقل می‌کنند زیرا رئیس‌جمهور مالابی تهدید کرده بود که در صورت حضور البشیر در این اجلاس حکم بازداشت بین‌المللی او را به اجرا خواهد گذاشت. و البته همین تهدید می‌تواند نشانه‌ای از به لرزه درآمدن حکومت البشیر باشد. وضعیت در سودان بهشدت وخیم است و این کشور پس از استقلال سودان جنوبی ۷۵درصد از درآمد‌های خود را از دست داده است، درآمدهایی که به‌خصوص ارتش عظیم سودان نیازی فوری و حیاتی به آن دارد. به گفته وزیر اقتصاد سودان بودجه این کشور کمتر از ۲/۴میلیارد دلار است و این معنایی جز ورشکستگی ندارد. قیمت‌ها و مالیات‌ها به‌شدت افزایش و دستمزدها کاهش یافته است و کمبود بنزین و دیگر مواد سوختنی کاملا به چشم می‌خورد. بر پایه برخی شایعات بسیاری از خانواده‌های وابسته به حکومت نیز در حال ترک مخفیانه کشور هستند. با وجود همه ناامیدی‌ها در اواسط ماه ژوئن باز هم خیابان‌های خارطوم و چند شهر دیگر شاهد تظاهرات بود و البته این بار هم نیروهای ویژه پلیس و مأموران امنیتی با باتوم و گاز اشک‌آور و گلوله به استقبال معترضان شتافتند. سه روزنامه توقیف و دسترسی به وبسایت‌های منتقد مسدود شده است. در عرض دو هفته هزارانفر از تظاهرکنندگان و نیروهای مخالف بازداشت شدند. نیروهای اپوزیسیون اما فراخوانی برای «انجام آنچه ناممكن می‌نماید» در روز ۲۹جولای دادند و در یکی از شبکه‌های اجتماعی آموزش‌هایی برای مقابله با گاز اشک‌آور منتشر شد. مخالفان حکومت سودان تلاش دارند که روح بهار عربی راه این کشور خود بدمند اما به گفته شاهدان عینی تا به امروز تنها چندصدنفر به آنان جواب مثبت داده و به خیابان‌ها آمده‌اند. این اعتراض‌ها هم تنها با تلفن‌های موبایل و شبکه‌های اجتماعی و تبلیغات کلاسیک شفاهی صورت می‌گیرد. در یکی از وبسایت‌های مخالفان آمده است: «گریزی از قیام موج ملی نیست. ما به تنگ آمده‌ایم»

منابع: قطره / فرانکفورتر روندشاو

جنایت علیه بشریت قابل بخشش نیست

■ روند تحولات سیاسی – اجتماعی در کشور آرژانتین بعد از سقوط دیکتاتوری‌های نظامی و فروپاشی اقتصادی در آستانه‌هزاره سوم یک روند به کلی متفاوت به خود گرفته و در تمامی حوزه‌ها منجر به یک رنسانس واقعی شد. این دوران تازه با روی کار آمدن «هستور کرشنر» شروع شد و نهاد قدرت با تعمیق پیوندهای خود با نهاد مردم، همزمان که با قطع دستورالعمل و نسخ‌های موسسات نئولیبرال و بریدن شهرگ‌های اقتصاد رانتی نظامیان اوضاع اقتصادی را بهبود بخشید، به صورت مستمر و در بستر اجرای عدالت به شیوه دموکراتیک به جنایات انجام گرفته در دهه‌های گذشته نیز رسیدگی کرد. دستاوردهای دو دوره ریاست‌جمهوری آقای کرشنر آن اندازه پرر بار بود که در همه این حوزه‌ها تحولات بزرگ و معجزه‌واری به وقوع پیوست و به همین دلیل مردم با انتخاب «کرستینا فرناندز» همسر و همفکر وی به ادامه این اصلاحات ساختاری رای دادند. فرناندز نیز با اشراف کامل نسبت به مطالبات اقتصادی، سیاسی، اجتماعی، حقوقی و فرهنگی جامعه شهروندی آرژانتین در حوزه اجرایی به این تحولات عمق بیشتری بخشید و راه را برای حوزه قضایی کشور جهت اجرای عدالت و رسیدگی عادلانه به سرکوب‌های سیستماتیک دوران حکومت نظامیان باز کرد. حکم دادگاه‌های آرژانتینی همچنین نشان می‌دهد که جنایات سیستماتیک نهاد قدرت مشابه ربودن نوزادان زن زندانی و محو هویتی آنان، تحت هیچ شرایطی قابل دفاع فردی نبوده و هیچ یک از عوامل اصلی آن نمی‌توانند به هیچ بهانه از مسوولیت آن فرار کنند. سرکوب سیستماتیک در عرف حقوق جزایی بین‌المللی به طور کلی با جنایات موردی و خوسرانه بخشی از نهاد قدرت تفاوت داشته و به همین دلیل کنوانسیون‌های بین‌المللی و قوانین حقوقی جوامع قربانیان نبوده و به همین جهت دادگاه بوئنوس آیرس این توجیه ویدلا که در جریان محاکمه گفت: «زمان زندانی مخالف حکومت از کودکان خود به عنوان مسیر اصلی در مقابل دولت سوء‌استفاده می‌کرده‌اند» را قابل پذیرش ندانست و رای بر محکومیت وی و دیگر جانشینان نظامی او داد. شاید در مهمه حوادث خشونت‌بار کنونی جهان، رای دادگاه بوئنوس آیرس جای چندانی را در اخبار بین‌المللی و افکار عمومی باز نکرده باشد اما تاثیر این روند در تاریخ سیاسی – اجتماعی معاصر و درس‌های آن برای نهاد قدرت و نهاد مردم هرکدام از زاویه نگرش خود می‌تواند حامل تجارب ارزشمندی برای آینده به حساب آید.

ردیف	شعبه	کد	ردیف	شعبه	کد	ردیف	شعبه	کد
۱	بانک ملی ایران شعبه میدان استاد معین	۱-۱۸	۲۷	بانک ملی ایران شعبه گریبختان زند	۱۶۸	۵۳	بانک ملی ایران شعبه مسجدشهر	۲۴۶۱
۲	بانک ملی ایران شعبه مالیاتهای غرب تهران	۶۱۴	۲۸	بانک ملی ایران شعبه تارمک	۱۹۹	۵۴	بانک ملی ایران شعبه بهشتی کرج	۲۵۴۲
۳	بانک ملی ایران شعبه همدانپوش	۱۳۰	۲۹	بانک ملی ایران شعبه الوند	۸۹۹	۵۵	بانک ملی ایران شعبه مهابدشت	۲۴۴۵
۴	بانک ملی ایران شعبه صادقیه	۲۴۴	۳۰	بانک ملی ایران شعبه جم	۷۰۵۰	۵۶	بانک ملی ایران شعبه جوشاور	۲۵۶۱
۵	بانک ملی ایران شعبه سپهر	۱۰۱۰	۳۱	بانک ملی ایران شعبه قائم مقام فراهانی	۷۰۳	۵۷	بانک ملی ایران شعبه شیخ بهایی	۱۷۰۶
۶	بانک ملی ایران شعبه میدان مادر	۲۷۵	۳۲	بانک ملی ایران شعبه عباس آباد غربی	۸۰۳	۵۸	بانک ملی ایران شعبه فردیس	۲۴۵۹
۷	بانک ملی ایران شعبه فلکه دوم تهرانپارس	۲۱۵	۳۳	بانک ملی ایران شعبه مرکزی رباط کریم	۲۴۵۴	۵۹	بانک ملی ایران شعبه مرکزی نسیم شهر	۲۲۵۸
۸	بانک ملی ایران شعبه جنتیاره	۵۱۷	۳۴	بانک ملی ایران شعبه بلوار فردوس	۱۶۱۱	۶۰	بانک ملی ایران شعبه اشتهارد	۲۴۵۵
۹	بانک ملی ایران شعبه مالیاتهای شرق تهران	۹۳۶	۳۵	بانک ملی ایران شعبه مهرعلی	۶۴	۶۱	بانک ملی ایران شعبه استکان	۲۷۱
۱۰	بانک ملی ایران شعبه خیابان سیلان	۱۵۴	۳۶	بانک ملی ایران شعبه رسالت	۵۱۹	۶۲	بانک ملی ایران شعبه جهان کودک	۱۵۰۹
۱۱	بانک ملی ایران شعبه خیابان بهرام (سیلان جنوبی)	۹۵۶	۳۷	بانک ملی ایران شعبه سینر	۱۲۵۴	۶۳	بانک ملی ایران شعبه ساختمان شماره یک کرج	۲۴۴۰
۱۲	بانک ملی ایران شعبه وصال (تهران نو)	۱۱۰۹	۳۸	بانک ملی ایران شعبه نبوت	۱۲۵۱	۶۴	بانک ملی ایران شعبه مرکزی هشتگرد	۲۴۵۷
۱۳	بانک ملی ایران شعبه کلانتری - انتهای سیرجان - میدان کلانتری	۱۶۳	۳۹	بانک ملی ایران شعبه معراج	۱۸۰	۶۵	بانک ملی ایران شعبه مرکزی نظرآباد	۲۴۵۱
۱۴	بانک ملی ایران شعبه محلات ج ولیعصر (دع)- رنجیده به سه راه چمپوری	۱۵۸	۴۰	بانک ملی ایران شعبه ارگ	۱۹۴	۶۶	بانک ملی ایران شعبه فیروزکوه	۲۴۸۱
۱۵	بانک ملی ایران شعبه صفایه	۱۳۰۴	۴۱	بانک ملی ایران شعبه سیند	۶۰۱	۶۷	بانک ملی ایران شعبه شهرداری منطقه ۲۰	۲۴۱
۱۶	بانک ملی ایران شعبه شهید رجایی	۱۷۵	۴۲	بانک ملی ایران شعبه دارائی شهر ری	۲۵۵۰	۶۸	بانک ملی ایران شعبه ابو بختان بیرونی پاکدشت	۲۴۰۵
۱۷	بانک ملی ایران شعبه گرمیال جنوبی	۶۵۶	۴۳	بانک ملی ایران شعبه شهرک اندازی شهریار	۲۶۱۷	۶۹	بانک ملی ایران شعبه مجتمع ادوات ورامین	۲۴۸۵
۱۸	بانک ملی ایران شعبه دامغان	۱۰۴	۴۴	بانک ملی ایران شعبه تقویرالاسلام	۶۰۴	۷۰	بانک ملی ایران شعبه پیشوا	۲۴۹۱
۱۹	بانک ملی ایران شعبه میرداماد	۱۴۰۳	۴۵	بانک ملی ایران شعبه شیخ هادی	۴۵۶۰	۷۱	بانک ملی ایران شعبه فریجن	۲۴۹۷
۲۰	بانک ملی ایران شعبه پال هوشی	۱۶۶	۴۶	بانک ملی ایران شعبه شهر ری	۲۴۲۷	۷۲	بانک ملی ایران شعبه بوهمین	۲۴۴۵
۲۱	بانک ملی ایران شعبه خجسته	۷۹۹	۴۷	بانک ملی ایران شعبه مرکزی شهر قدس	۲۴۵۴	۷۳	بانک ملی ایران شعبه امام سجاد (ع) اسلامشهر	۱۶۰۴
۲۲	بانک ملی ایران شعبه برج آرمینا	۱۰۳۳	۴۸	بانک ملی ایران شعبه دماوند	۲۴۵۱	۷۴	بانک ملی ایران شعبه لوسان	۲۴۲۵
۲۳	بانک ملی ایران شعبه دارائی استان تهران	۱۲۰۴	۴۹	بانک ملی ایران شعبه رودهن	۲۴۴۸	۷۵	بانک ملی ایران شعبه قشم	۲۴۴۴
۲۴	بانک ملی ایران شعبه چهارراه کالج	۲۴۳	۵۰	بانک ملی ایران شعبه کرج	۲۴۲۱	۷۶	بانک ملی ایران شعبه علیزاده چهار دانگه	۱۶۲۱
۲۵	بانک ملی ایران شعبه میدان هروی	۲۷۴	۵۱	بانک ملی ایران شعبه تهریش	۲۲۸	۷۷	بانک ملی ایران شعبه شهید آشتیانی	۱۵۰۱
۲۶	بانک ملی ایران شعبه داریوش (بهار شمالی)	۹۲	۵۲	بانک ملی ایران شعبه شهرک طاقان	۲۶۶۷			

روابط عمومی سازمان امور مالیاتی کشور